

NATERMINOWAĆ (1) *vb pf*

inf naterminować.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Zanotować, zapisać; adnotare, enotare, notare ad memoriam, subscribere Cn:

*Szereg: »naterminować a naznaczyć«: Adversaria [...]. Prothocol vulgo dicitur. Xiążzki álbo Liftek/
w który prętko naterminować [!] á náznaczyć może á z niego zaś ták yáko fie godzi przepisać. *Mącz* 3d.*

Synonim: naznaczyć.

Formacje współrdzenne cf TERMINOWAĆ.

Cf NATERMINOWANIE, NATERMINOWANY

LW